

Wniosek o wydanie przez Trybunał EFTA opinii doradczej złożony przez Oslo tingrett w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie Q i inni przeciwko rządowi Norwegii

(Sprawa E-16/20)

(2021/C 113/05)

W dniu 18 listopada 2020 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wystosowany dnia 18 listopada 2020 r. przez Oslo tingrett (sąd rejonowy w Oslo) wniosek o wydanie w sprawie Q i inni przeciwko rządowi Norwegii opinii doradczej dotyczącej następujących kwestii:

1. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że art. 21 TFUE i dyrektywa 2004/38/WE przyznają prawo pobytu w państwie przyjmującym nieletniemu dziecku, które jest obywatelem innego państwa członkowskiego UE i które spełnia warunki określone w art. 7 ust. 1 lit. b), oraz że „te same przepisy” zezwalają rodzicowi, który jest głównym opiekunem tego dziecka, na pobyt z dzieckiem w przyjmującym państwie członkowskim, zob. np. sprawa C-86/12 Alokpa, pkt 29. Jednocześnie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł również, że taki rodzic nie jest objęty zakresem podmiotowym dyrektywy, określonym w art. 3 ust. 1 (zob. sprawa Alokpa, pkt 24–26).

Czy w opisanej powyżej sytuacji prawo pobytu rodzica może opierać się wyłącznie na dyrektywie lub Porozumieniu EOG, czy też stosując takie prawo zakłada się, że dyrektywę należy stosować łącznie z art. 21 TFUE; czy też dyrektywę należy interpretować szeroko, w świetle art. 21 TFUE?

2. Art. 12 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE przyznaje prawo do dalszego pobytu dziecku obywatela EOG, które jest zapisane do zatwierdzonej instytucji edukacyjnej, oraz osobie sprawującej władzę rodzicielską (faktyczną opiekę) nad dzieckiem w razie wyjazdu wspomnianego obywatela z kraju. Czy dziecko będące jedynie zstępnym małżonka obywatela EOG, któremu — nawiązując do tego obywatela — przyznano prawo pobytu, może również wywodzić takie prawo z samej dyrektywy lub w świetle porozumienia EOG? Czy dotyczy to również sytuacji, w której obywatel EOG przed wyjazdem z kraju wystąpił o rozwód z rodzicem takiego dziecka?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy dotyczy to również sytuacji, w której małżeństwo matki lub ojca dziecka stanowiło nadużycie praw, o których mowa w art. 35 dyrektywy 2004/38/WE, ale obywatel EOG i dziecko uważali to małżeństwo za autentyczne?